

Landstinget er en Hindring derfor. Det forstaar jeg nu ikke. Ja, hvis Forskellen mellem Folketingets og Landstingets Dan-nelse blot var den, at Folketinget var sammensat ved Flertalsvalg, Landstinget ved Forholdstalsvalg, da — kunde man sige — blev det ene overflødigt, naar vi forandrede Folketingsvalgmaaden. Men den nævnte Forskel er jo ingenlunde den principielle i Henseende til Grundlaget for Sammensætningen af henholdsvis Lands-tinget og Folketinget. Folketinget dannes ved almindelige Valg, den almindelige Valgret besætter det, den samlede Vælgerbe-folkning tages under et uden Hensyn til Sondringen mellem Stænder og Klasser, hver tæller, og det tilsammenlagte Tal udtrykker den Indflydelse, hvert Parti kan øve, være sig efter Flertalsvalg eller Forholdstalsvalg. Landstinget er derimod sammensat paa en ganske anden Maade. Her tager man ikke Befolkningen under et, her sondrer man først mellem Stænder, Borgerstanden og Landbostanden, som hver for sig vælge deres Valgmænd, og inden for disse Stænder sondres der saa atter efter de paagældendes Skatteydelse til Staten, idet man har fundet, at den højere Skatteydelse ogsaa berettiger til en særlig Valgret. Saaledes sammensættes Lands-tinget paa Grundlag af de forskellige Stæn-der og Klasser, og der vælges saaledes, at det ikke repræsenterer den samlede Be-folkning under et. Dette er den princi-pielle Forskel mellem Landstinget og Folketinget, og den vedbliver at be-staa, hvad enten Udførelse af den al-mindelige Valgret til Folketinget sker gennem Flertalsvalg eller Forholdstalsvalg. Og det forekommer mig, at det netop maa være i Overensstemmelse med den alminde-lige Valgrets Krav, at saa mange som muligt virkelig komme til at vælge og ikke blot til at stemme, thi som Forholdet nu er, vil henvend Halvdelen af Stemmerne efter Omstændighederne kunne gaa til Spilde. Det vil derimod ikke være Til-fældet, naar Forholdstalsvalgmaaden gen-nemføres, thi saa vil enhver Gruppe, som efter sit Tal er berettiget dertil, ikke blot kunne stemme, men ogsaa kunne vælge, og derigennem vil den almindelige Valgret paa en meget fyldigere Maade komme til sin Ret. Man behøver ikke at være bange for, at der ikke skal blive Forskel i Hen-seende til Sammensætningen af de to Ting, naar man blot husker paa, at der her til Landstinget vælges for adskillige Amter under et, og at Landbefolkningen og Køb-stæderne i de forskellige Skatteklasser hver

vælger sine Valgmænd, som saa mødes med de umiddelbare Vælgere i sidste Øjeblik. Hvis vi kunde tænke os mindre Folketings-valgkredse, hvor Land og By stemte under et uden Forskel mellem Klasser osv., hvor det altsaa blev den almindelige Valgret, der alene afgjorde Udfaldet, er der aldeles ikke Tvivl om, at Folketinget selv ved Indførelse af Forholdstalsvalgmaaden vilde give et væsentlig andet Billede af Befolk-ningen end Landstinget, og den saaledes ændrede Sammensætning vilde ikke være til Hinder for, at der kunde finde det gode Samarbejde Sted, som man maa ønske, der altid vil være mellem Tingene. For-holdstalsvalgmaaden vilde paa ingen Maade bevirke, at de kom i større Modsætning til hinanden end tidligere. Jeg kan der-for ikke skønne rettere, end at det ene naturlige, naar vi skulle gaa til en Reform af Valgene til Folketinget, er, at vi be-nytte Lejligheden til at indføre den som den bedste anerkendte Valgmaade, og un-der den Forudsætning kan jeg ganske slutte mig til den Ordning, som dette Lovforslag indeholder. Men naar den højtærede Kon-seilspræsident talte om, at her foreligger to Alternativer, saa er det jo ganske rigtigt. Det ene er en Ændring i Grundloven, som jeg forudsætter faar Tilslutning fra alle Sider, om det skal lykkes at gennemføre den, men gennemføres den ikke, maa vi ikke glemme, at saa staa vi ikke paa bar Grund, saa have vi den gældende Grund-lov, hvis Bud er 1 Folketingsmand for hver 16,000 Indbyggere. Dette Grundlovs-bud fyldestgør den nugældende Valglov ikke, og det er derfor under den nævnte Forudsætning paa Tide, at den midlertidige Ordning afløses af en endelig, og at Grund-lovens Bud sker Fyldest, det bør selv-følgelig enhver Rigsdag og enhver Regering opfylde.

Madsen-Mygdal: Den højtærede Kon-seilspræsident har gjort Rede for det fore-liggende Lovforslags Indhold og begrundet dette, og da jeg i et og alt kan henholde mig til, hvad han har sagt, kunde jeg godt indskrænke mig til at anbefale Forslaget paa egne og Meningsfællers Vegne, saale-des som det foreligger. Jeg vil dog, væ-sentlig foranlediget af de Bemærkninger, vi nys have hørt af den sidste ærede Ta-ler (Matzen), tilføje nogle enkelte Bemær-ninger.

Det ærede Medlems Indvendinger mod Lovforslaget samlede sig væsentlig i to Betragtninger. Hans første Indvending var rettet imod, at der sættes en Bestem-